

Jó pásztorként

A vakon született ember meggyógyítása előzi meg Szent János evangéliumában. A történet végén a most már látó ember megvallja, hogy hisz Jézusban, de nem csak mint gyógyítóban, hanem hiszi, hogy ő az Isten Fia.

E történethez és hitvalláshoz kapcsolódik a jó pásztorról szóló beszéd, amit a mai vasárnapon olvasunk, mégpedig nem véletlenül. A vak meggyógyítása történetében van egy mozzanat. Az ott tartózkodó farizeusok vitatkozni kezdenek vele, hogy ki volt a gyógyítója. A vakon született, de most már látó ember megvallja, hogy biztosan Istentől származik, aki jót tett vele, mert különben nem tudta volna megajándékozni őt a látással. Ezt mondja: „Mióta a világ áll, soha nem lehetett hallani, hogy valaki megnyitotta volna egy vakon született szemeit” (Jn 9,32). Erre a farizeusok kidobták őt, nem foglalkoztak többet vele. Ők, akik vallási tekintélynek számítanak és az volna a feladatuk, hogy pásztorként vezessék a népet, most kitzásítanak egy embert Jézus miatt, Jézusról tett hitvallása miatt. Olyan ez, mintha egy pásztor a farkasok elé lökne egy bárányt vagy elkergetné a nyájból. Jézus tanítása tehát a farizeusok méltatlan cselekedetére való válasz. Látja, hogy rossz pásztorok, ezért szükségesnek tartja elmondani, hogy miként kellene viselkedniük, ha jó pásztorok volnának.

A példázatban Jézus pontosan leírja a pásztor tevékenységét. A pásztor nappal legeltet. Tudja, hol van jó legelő és víz az állatok számára, oda vezeti őket. Védelmezi továbbá a nyáját a vadállatoktól. Éjszakára karámba tereli az ál-

latokat, amelynek egyetlen ajtaja van. Értelemszerűen a pásztor is a karám ajtaján keresztül közlekedik. Aki nem az ajtón keresztül megy be, hanem például átmászik a karámon, az nem jó szándékkal érkezik. Tolvaj és rabló, aki lopni akar a bárányok közül. Aztán Jézus arról is beszél, hogy az idegen hangját nem ismerik a bárányok, ezért nem követik. A bárány tehát nem egy ostoba állat, jól tudja, ki mellett van biztonságban és ki vezeti bőséges legelőkre. A bárány csak a saját pásztorának hangját ismeri és követi.

A beszéd ezen a ponton megszakad annak említésével, hogy a hallgatóság nem értette, miről és kiről van szó. Bizonyára eddig is sejtették, hogy nem az állattartás vagy a pásztorélet rejtelseibe akarja beavatni őket Jézus, aki tovább folytatja beszédét. Kiderül, hogy önmagát állítja szembe a korábbi vezetőkkel és tanítókkal. „Én vagyok az ajtó a juhok számára” – mondja. Aki nem Jézuson keresztül közelít Isten népéhez, az méltatlan arra, hogy pásztornak nevezze, mert valójában tolvaj és rabló.

Nagyszerű hivatás

Aki nem Jézus nevében és nem az ő lelkületével akarja vezetni a rábízottakat, az jobb, ha más mesterség után néz. Aki nem a nyáj javát nézi és nem védelmezi minden erejével a bárányokat veszély esetén, az hűtlen és rossz pásztor.

Az Úr szolgálatában lelkipásztornak lenni nem nagy karrier, de aki előmenetelre vágyik, annak fejében aligha fordul meg a papi hivatás gondolata. Ugyanakkor papnak, lelkipásztornak lenni nagyszerű dolog, szép hivatás. Isten küldöttként és Jézus nevében vezetni az embereket az üdvösség felé szép feladat. Olyan pásztorokra van szüksége az Egyháznak korunkban, akik ismerik az Úr szívének szándékát és hallják a bárányok, a rájuk bízottak szívverését is.

A Úr megbízásából

Jó Pásztorunk, Jézus Krisztus! Te egykor kiválasztottad az apostolokat és elküldted őket, hogy a te nevedben tanítsanak és csodákat tegyenek.

Kérünk, napjainkban is hívj magadhoz fiatalokat, akik téged és a te szeretetedet megismerve és a te megbízásodból indulnak a világba. Küldj az evangélium hirdetésére, valamint isteni titkaid és csodáid közvetítésére papokat, akik életüket egészen neked szentelik! Add, hogy elfogadják és hűséggel teljesítsék hivatásukat mindazok, akiket a papságra vagy a szerzetesi életre kiválasztasz. A te szereteted alakítsa át szívüket, hogy képesek legyenek továbbadni jószágodat, irtalmadat és szeretetedet!

Húsvét 4. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Húsvét 5. vasárnapja
ApCsel 2,14a.36-41 1Pét 2,20b-25 Jn 10,1-10	ApCsel 11,1-18 Jn 10,1-10	ApCsel 11,19-26 Jn 10,22-30	ApCsel 12,24 - 13,5a Jn 12,44-50	ApCsel 13,13-25 Jn 13,16-20	ApCsel 13,26-33 Jn 14,1-6	ApCsel 13,44-52 Jn 14,7-14	ApCsel 6,1-7 1Pét 2,4-9 Jn 14,1-12